

kloostertuin in Waasmunster

- voor *Ben, Staf en Mieke* -

het was zo'n tuin
om gewijde zusters te benijden:
linden om een vijver,
een boom uit het oosten
die, neen, geen ginkgo was

we zaten samen, dronken
het rinse bier van een abdij,
bespraken het leven
van de doden

en waren we niet zalig
omgeven door beelden
in gesneden hout en brons

de dienstster was van dons:
wanneer ze boog dan
zagen we volmaakte borsten
en als een leeuwerik
zocht haar lachje het eeuwige
rijk op van de zon

het was zo'n tuin
in het rustige Waasmunster:
onze ogen stonden schuin
en we benijdden de zusters

Staf De Wilde